XIV-ik évfolyam. 51-ik szám. Kőszeg, 1894. deczember 23-án.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt — 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 fkr. — Hirdetések nagyság szerint.

Karácsony.

A természet téli álomban szendereg, magára vonta fehér hótakaróját. Kietlen, zord odakünn minden.

Ilyen zord volt a világ, midőn megszületett az ég malasztja, a szeretet nagy mestere, a szabadság nagy harczosa: *Jézus!* Az általános romlottság és ridegség közepette a legszegényebb istállóból az igaz világosság és szeretet ragyogó és melegitő sugara áradt ki s behatolt a fényes palotók termeibe, a szegények viskójába s még tovább az emberi szivekbe s kitépte onnan az önzés és erkölcstelenség szülte nyomorokat, eloszlotta a babonaság és hitetlenség komor felhőit s elültette a szeretetet, az emberi méltóság, a hit és igaz müveltség virágait.

Igen, a miről sátrai alatt az ő fiainak és unokáinak beszélt Ábrahám; a mit Izsaiás egyezer év előtt jósolva hirdetett; a mit Dávid, zsoltárait énekelve, látott; a mit a népek költői, tudósai, papjai szent hagyományként őriztek Főnicziában és Arábiában, az Indus és a Ganges partjain; a miről Egyiptom papjai, Görögország bölcsei álmodoztak; a miről Virgil, a nagy költő ihletett lelke oly szépen dalolt: az emberiség felszabaditásának, a szolgaság és tudatlanság megszüntének, a testvériség, a béke, a szeretet isteni állapotának az ideje bekövetkezett.

Róma befejezte hóditásait, bezárja Janus templomát, a próféták jövendölései elnémultak s az általános várakozás e csendjében Judea kitárja karjait, hogy keblére ölelje a béke fejedelmét, a világ Üdvözitőjét. És az emberiség történetének e nagy pillanatában az egész világ, az egész emberiség egy sóhajba, egy óriás kiáltásba tör ki: *Oh Adonai!* te szent, te rettenetes, te halhatatlan Isten, szállj le örök trónodról s jöjj vigasztalásunkra! Oh szent isteni világosság, életünk fénye, üdvösségünk ragyogása, hozd fel napodat lelkünk éjjele fölé, hogy lássuk a te örök igazságodat!

Óh Emanuel, népek Ura, világok Istene, ki előtt a királyok elnémulnak — jöjj — és szabadits meg minket!

Isteni Üdvözitő, népek reménye, nemzetek várakozása, jöjj, oh jöjj a mi megváltásunkra!

És az Isten meghallgatá a föld eme esengését. Kiterjeszté szeretetének jóságát a föld színére s felgyujtá dicsőségének ragyogását Betlehem fölött.

És ennek a nagy, a vilgot az ő álmaiból felrázó eseménynek az évenkint beköszöntő ünnepét üljük most. Gazdag és szegény, koldus és király keresi lelki szemeivel a megnyilatkozott egeket, hogy béke szálljon szivébe s minél boldogitóbban érezhesse magasabb származását, hivatását.

Hadd érezzük mi is az olvasóval, a mi népünkkel való közösséget, a lelki atyafiságot, a gondolkozás, az érzület, a vágyak családi egységét.

Az ünnep fénye és világossága ragyogja be a sziveket s mindeneknek legyen szép örömeiben és szent békéjében része, mert a Jézus mindeneknek született, a kik jók és a kik a jót akarják.

Népünknek egy rossz szokása.

Van ennek a mi kedves népünknek egy igen rossz szokása. Miután már sokat, nagyon sokat faradott s óriási munkásságának gyümölcsét élvezhetné, gondol egyet s a keserves verejtékkel szerzett jószágot átadja gyermekeinek. Nem azért, mintha ő már munkaképtelen lenne, hisz a 40 éves ember még java erőben van; — azért sem, mintha ő a hátralevő vagyonából is megélhetne, — hisz több ingatlana nincsen, — de azért sem, mivel gyermekei máskép nem tudnának megélni — hisz mind munkabiró emberek — hanem átadja szerzeményeit pusztán rossz szokásból.

Nem tudtam magamnak sohasem megmagyarázni, mi értelme van annak, hogy midőn az ingatlanok a gyermekekre irattatnak, a haszonélvezet azonban mégis a szülőket illeti. Mi értelme van különösen akkor, midőn az ingatlanok előbb-utóbb ugyis a gyermekekre szállnak, mert ezt a szülők nem akadályozzák meg semmiféle rendelkezéssel. Sokszor hallottam, hogy az illetők halála után szükségessé válandó hagyatéktárgyalási kiadásokat akarják az ily átadásokkal megtakaritani. Ha ez ugy van, ugy igazán nevetséges, hogy egy élete delén álló ember a halála után — mások által teljesitendő — kiadásokat akarja elkerülni az átadással, mit a községi jegyző v. ügyvéd sem visz ingyen keresztül, hanem megkeri munkájának tisztességes jutalmát, ami bizony nem sokkal kevesebb, mint a hagyaték-tárgyalási költség.

Ha népünk ezen sokak által helytelenitett szokását ugy tekintjük, mint a szülői szeretetnek megnyilatkozását, akkor a fentemlitett tényt nemesszivüségnek kell tekintenünk. — Ha azonban ezen nemesszivüség elkövetése után a gyermekek részéről tapasztalt óriási háladatlanságokat vesszük tekintetbe, akkor a keservesen megszerzett jószágok ezen czélszerüség nélküli átadását a legnagyobb könyelmüségnek minősithetjük.

Az a gyermekeit szerető édes jó apa átadja szeretteinek szép jószágát, rá is iratja nevükre, hogy bizonyos legyen abban, miszerint fáradtságával szerzett vagyona senki más nem lesz még életében sem.

A birtokot azonban ő használja, ő szedi be a termést, ő teszi fére a megtakaritott filléreket.

Azok a szeretett gyermekek pedig tudatában annak, hogy a birtok most már az övék, szeretnék az öreget

TÁRCZA.

Gloria!

Kis gyertyákkal megrakott
Zöld fa úgy ragyog,
Mint az égi bolton a
Fényes csillagok.

Alatta kis Bethlehem,
Jászol közepén;
Benne van a szeretet,
A hit és remény.

Kis kacsója int felénk,
Mintha mondaná:
„Szálljd dicsőség fölfelé
S béke szállj alá!

Aki hinni nem tudott,
Jöjjön most ide:
Sziklaként fog állani
Itt, az ő hite.

És ha kebled remélni
Megszünt volna már:
Nézz szemembe, ott van a
Szép reménysugár.

S aki eddig jót, nemest
Még nem szeretett:
Megtanitom arra is
En, a Szeretet.

Árva édes írt talál
Oh, mi könnyen itt!
En magam letörölöm
Fájó könyeit.

Jöjjön az, ki fázik és
Az, ki meztelen:
Felmelengetem magam
Itt, a keblemen.

És az éhezőt kitárt
Karral fogadom:
Nem éhezik, mert neki
Szivemet adom.

Nincsen éhség, nincs nyomor,
Nincsen árva ma;
Halljátok: ezt zengi most
Angyalok kara.

S lágyan, mint az esti szél —
Zengnek citerák,
Bús árvák és özvegyek
Néznek most Terád.

S szólnak már a hegedük
És a harsonák,
Hangjuk majd a völgybe le
S hegyen harsog át.

Napkelettől nyugotig
Zengi most a lant:
„Dicsőség az Istennek
S béke itt alant“!

Vathy Istvánn.

Karácsonyestém.

— Rajz —

Irta: Martonffy Imre.

Mint mikor már messze tünt a sajka,
S nem látszik csak a vitorla rajta:
Messziről a multak képe lebben,
S mosolyg rám a szép emlékezetben.
Tompa.

Alkonyodott. Egyedül ültem szobámban. . . . A falon függő óra egyhangu ketyegése, szivem rendes dobogása, künn az utczán a járó-kelők gyors léptei — az ablaktáblák felhomálya: ugy tüntek fel mint valami gyönyörü mese, mint a tavasz egyik büvös képe. Karácsonyi örőm, zaj, izgatottság, edes vágy és türelmetlenség honolt mindenütt, jóllehet ködös, csipős hideg volt künn.

Magányomban el-eltörődtem azon, hogy a világon hányan és hányan ünneplik karácsonyestéjét.

Az egyik érzés nélkül, hidegen Dickens után indul:

„A karácsony nem egyéb mint olyan nap, midőn zárkózott szive kinyilik; ismét mások pedig e napot tekintik határnapul, hogy vajjon képesek lesznek-e kéjutazást tenni a sirig . . .

Vannak emberek, kikhez szerencse és boldogság nagy fénynyel és pompával tartják bevonulásukat és kik a karácsonyfa ragyogásában remélik vagyonuknak a legszebb megvilágitását felfedezhetni s a legtöbben ujongnak, örvendeznek, boldogok s karácsonyestéjét mint ürömünnepet örömteljes szivvel üdvözlik.

E felfogások közül egyiknek se bódolok. Idegen előttem minden és mindenki, nincs senkim; karácsonyestén oly árvának, elhagyottnak érzem magam; minden

kiturni eleinte szép szóval, azután gorombasággal, végül erőszakkal.

Mi köze az öregnek az ő birtokukhoz? De minek is az öregnek már a pénz? Igy gondolkoznak azok a „jó“ fiuk s azon töprenkednek, hogyan juthassanak még apjuk életében a birtokba. Nem foglalják atyjukat imájukba, sőt ellenkezőleg nap-nap után már 20 vagy 30 éve várják és kivánják halálát. Ilyen az anyagias ember!

Ezer szerencse, ha az öreg mégis rákebleztette a haszonélvezeti jogot az átadott ingatlanokra, mert igy a végső esetben per utján érvényesitheti jogait s legalább ily uton kidobathatja a birtokból makranczoskodó gyermeket.

Sok helyen, különösen nálunk szokásban van, hogy az ingatlanok átadása alkalmával lemond a szülő még a haszonélvezeti jogról is és csupán csak bizonyos természetes időközönkénti kiszolgáltatását köti ki magának, pl. 2 mérő buzát, 4 mérő rozsot stb.

Nem birom eléggé helytelenitени ezt a szokást sem. Az a gyermek sajnálja idők multával szülőinek azt a sok (ha ugyan soknak nevezhető) mindent kiszolgálni s ugy találja, hogy elég lesz annak az öreg embernek két mérő buza helyett 1 is. Mit czinál az az öreg ember 2 mérő buza árával? Igy gondolkozik a következő években is, mig végre a szegény szülő azt veszi észre, hogy alig kap valamit s ezt is csak amolyan alamizsna-, vagy kegyelemképen. Végre a birósághoz kénytelen fordulni, hogy gyermekét a kötelezett termények kiszolgáltatására szoritsa. Tárgyalásokra kell járni, ügyvédet kell fogadni, költségeskedni és sokat fáradni csak azért, mert jó szivü volt, mert szerette gyermekét, azt a gyermeket, ki most elaggott korában megtagadja tőle a betevő falatot.

Van azonban nagyon sok jó gyermek. Azok a jó gyermekek szeretik atyjukat, kedvében járnak, dolgoznak, fáradnak s különféle jó cselekedettel rábirják atyjukat, hogy az végre rá iratja a birtokot, hisz a kereszt-komája is átadta gyermekeinek mindenét. Szegény atya, hogy csak még jobban éreztesse szeretetét, bemegy a városba, felkeresi az ügyvédet, irást csináltat, melyben odaadja összes vagyonát. A haszonélvezeti jogot nem is engedi rákebleztetni a birtokra, minek is csufoskodjék, majd ugyis gondját viseli ő neki édes jó fia.

A gyermek mindig idősebb lesz, szerezni nem szerez semmit, hisz kapott készet; megnősül, elcsaládosodik több és több gondja lesz.

El kell tartani feleségét, 5—6 gyermekét és még a cselédséget. Az apja kezd terhére lenni, nem ad neki szivesen enni, nem ad neki pénzt ruhára, nem törődik vele betegségben. Egyszer csak eszébe jut neki valami, bemegy a telekkönyvi hivatalba, hol meggyőződik még egyszer arról, hogy a birtok csakugyan az övé, abban senkinek jussa nincs. Haza megy, keresi az alkalmat, hogy összeveszszék szegény öreg apjával, kit most már csak „vén hunczfut“-nak nevez, kinek tudtul adja, hogy az ő nevén van a birtok, hogy ő az ur a háznál, itt ne követelgessen tehát senki semmit. Gorombasága, durvasága és kegyetlensége végre elviselhetetlenné teszi az öregnek az egy hajlék alatt való tartózkodást, az édes jó apa elkeseredik, összeszedi magát és ueki megy a nagy világnak. Midőn kinosan felsóhajt s a házból kilép, a kezében levő bot már koldusbot, a czifra kenyeres zsákó koldustarisznya, s a régi jómódu gazda — utszéli koldus, ki rimánkodva esdekel a jó szivü embereknél, hogy vessenek neki egy darab száraz kenyeret, mit a sajat édes fia megtagadott tőle.

Ezek nem mesék, hanem mindennapi dolgok, a miket a biróság telekkönyvi hivatalában polgári és büntügyi osztályánál nap-nap után hallok sirva elpanaszkodni.

Sok ily esetnek vehetnék elejét azok, kik hivatva vannak az okiratok szerkesztésére. Tekintsenek el csekély anyagi érdekükről s világositsák fel az átadni akaró szülőket eljárásuk oktalanságáról, fessék elébük azokat az esetlenségeket, melyek őket saját gyermekük előre soha nem látható rossz akarata által érhetik. Ha ezt megteszik, ugy bizonyára kevesebb lesz az a sok földönfutó öreg ember, kinek már se országa, se hazája, csupán csak egy elátkozott gyermeke.

—*y*.

HIREK.

— **Boldog ünnepeket!** Eljött az ajándékozás bűbájos ünnepe, a szerető szivek ünneplő napja, a sejtelmes, titokzatos karácsony szép ideje. A családi szeretet az összetartozandóság ez ünnepén, a mikor a világfentartó Istennek fia születik, óráit a tüzhely szelid fénye és melege köreben boldogan töltse el szives olvasónk!

— **Radó fölmentése.** A hivatalos lap már közölte *Radó* Kálmánnak főispáni állásából való fölmentését. A szombathelyi lapok nagyon keseregnek bucsuztatóikban, de mi csak egyszerüen regisztráljuk a tényt. Kőszeg nem veszitett Radó távozásával s előre láthatólag az uj főispánnal sem fog nyerni, lévén Kőszeg a megyének a mostoha-gyermeke.

— **Uj postafőnök.** A kereskedelmi miniszter postahivatalunk vezetésével *Hechinger* Imre helybeli posta- és távirótisztet bizta meg. Ez a megbizás a lakosság köreben általános örömet és megelégedést keltett. Az uj postafőnöknek gratulálunk!

— **A tábori püspök Kőszegen.** Mint előző számunkban jeleztük, dr. *Belopotoczky* Kálmán püspök, a hadsereg cs. és k. apostoli vikáriusa szombaton, e hó 15-én az esti vonattal városunkba érkezett. Az állomáson *Schuppler* alezredes és iskolaparancsnok, valamint az intézet lelkész-tanára várta s fogadta. Az intézetben a püspök átöltözködvén, a tábori lelkész kiséretében a kápolnába ment, hol a város prépost-plébánosán, *Pacher* Donát igazgatón, *Freh* Alfonz és *Terlanday* Emil tanárokon kivül az egész tisztikar és növendéksereg várta. Az „Ecce Sacerdos magnus“ dallamának eléneklése mellett az oltár elé vonult a főpap s az oltáriszentséggel való áldás után visszatért lakosztályába. Másnap reggel 8 órakor az ünnepélyes bevonulás után kezdetet vette a püspök által celebrált szt.-mise. Utána ugyanő infulával a fején s pásztorbottal kezében a növendékekhez egy nagy hatásu szt.-beszédet intézett, melynek végeztével 114 növendéknek feladta a bérmálás szentségét. A növendékek legnagyobb részének bérmaatyja Ő Felsége volt, helyettesitve az intézeti parancsnok által. Délben az intézetben a magas vendég tiszteletére nagy ebéd volt. Ebéd után ő méltósága megtekintette az uj plébániatemplomot, azután a betegházat, hol uemcsak a katonákhoz, hanem általában minden beteghez volt egy-egy nyájas, biztató, vigasztaló szava. Innen az intézeti lelkész lakásába ment, miután már előbb a a prépost-plébános urat, beneczéseket stb. meglátogatta volt. Hétfőn reggel négy órán át az összes osztályok hittani előadásán volt jelen s miután a látottak és hallottak fölött teljes megelégedésének adott kifejezést, a déli vonattal tovább utazott Szombathelyre *Hidassy* Kornél püspök látogatására, honnan folytatta körutját Sopron felé, mindazoknál a legkedvesebb emlékeket hagyva vissza, kik szerencsések voltak vele érintkezésbe jöhetni.

— **Titkok hete** volt a lefolyt hét, amelyhez még a ma- és a holnap is beleszámitódik. Családapák különös csomagokkal titkosan osonnak be a lakásba s ott a szekrény fenekére rejtenek különös, titokzatos dolgokat. A kis Béla nem győz eléggé csudálkozni, hogy a máskor mindig nyitott szekrény most be van zárva. A mama nem mondja meg, hogy mi van abban a szekrényben. A papa még kevésbé. No, a Zsuzska szobalány egyes szavakat elejt, amelyekből Bélácska még kevesebbet tud. Hanem megtudja holnap estére, mikor a salon szárnyas ajtait kinyitják, s tündéri fényben eléje tárul Bélácskának a drága kis Jézuskának az ő csillogó ajándékai. Oh, szép karácsony — ünnepe, öröme a gyermekeknek — légy az nekünk is, — nagyoknak.

— **Karácsonyfa-ünnep.** Karácsony estéjén a jótékony *női kör* esti 4 órakor az ág. ev. iskolában a IV. osztály tantermében, a *kath. nőegyesület* pedig 5 órakor a kath. fiu-iskola épületében tartja karácsonyfa-ünnepét.

— **Szemtelen koldus.** Egy izmos karu és hatalmas termetü vándorló legény tegnap kétszer szemtelenkedett be a bálházba alamizsnáért. Ezt a házbeliek megsokalták és kiparancsolták a tolakodót. Csakhogy most neki állott teljebb. Gorombáskodni, sőt fenyegetődzni kezdett, mire lecsipték és átadták *Schiefer* tizedesnek, a ki hűvösre kisérte.

— **Havas vásár.** Különös szeszélye az időjárásnak semmivé tette karácsonyi vásárunkat. Reggel fél 8 óráig csendes szép idő csalogatta a vásárosokat, akik azonban nagyot néztek, mikor goromba szél keletkezett és jókora szemü daraesőt vágott szemük közé. A darából éppen nem sok jutott, hanem a hóból annál több. Kevés megszakitással nagy pelyhek hullottak, vastagon bemázolva mindent: embert, bódékat s különösen a szabadon heverő áruczikkeket. Ugy kellett ezeket a hó alól kikaparni, mint az iramszarvas a magas északon a füvet. Ez persze nem volt valami kellemes mulatság, de éppen elég ahhoz, hogy a vásár felbomoljék. Igen sok ember egészen künszorult. A legtöbbje a szomszédos faluk korcsmahelyiségeiben vesztegelt s mikor a hóviharban megujult, hátat fordított a vásárnak. Marhát mégis 737 dbot hajtottak fel s ennek majdnem felét, 348-at, adták el. Legjobb vásárt a csizmadiák csináltak. A belváros egész nap csak ugy hangzott a patkószögeléstől.

— **Esküdtszéki tárgyalás** *Éhen* Gyula szombathelyi ügyvéd és volt lapszerkesztőnek *Kaffehr* Béla, a *Vasvármegye* szerkesztője ellen inditott sajtóperében 12 órai tanácskozás után csütörtökön hajnalban hozták meg az esküdtek verdiktjüket. E szerint 9 szóval 3 ellenében *fölmentették* vádlottat úgy a rágalmazás, mint a becsületsértés vádja alól, mig a panaszost az emelt viszonvád alapjau 7 szóval 5 ellenében rágalmazásban vétkesnek mondották ki. A győri törvényszék az esküdtek verdiktje alapján nemcsak Kaffehrt, akit az esküdtek verdiktje fölmentett, hanem *Éhen* Gyulát is, a kit az esküdtek egy esetben vétkesnek mondottak ki — fölmentette. A törvényszék fölmentő itelete jogász körökban élénk megbeszélés tárgyát képezi s mindenki kiváncsian várja a végfejleményt.

— **Hivatal-vizsgálat.** A megye alispánja, *Károlyi* Antal dr. tegnap a városházán hivatalvizsgálatot teljesitett.

— **A *Konkordia* estélye.** A helybeli *Konkordia* dalos egyesületnek e hó 26-án a bálházban tartandó estélye igen változatosnak, szépnek igérkezik. Sikerét biztositani látszik a változatos müsor s a közönségnek az estélyre való készülődése. Meg is érdemelne a *Konkordia* egy kis támogatást.

— **Kőszeg neve.** *Borovszky* Samu *A honfoglalás története* czimü művében egy helyen Kőszegről is tesz említést. Azt irja róla, hogy abban a szögletben fekszik, hol a németek által elnevezett *Günsbach* (Gyöngyös) délnek kanyarodik; miért is a Kőszeg név eredetileg *Günseck*. Az irónak ez állitása teljesen téves, mivel *Günseck* (a legujabban gyártott Gyöngyösfő) a Gyöngyöspatak első, északkeleti kanyarulatánál fekszik és nem tévesztendő össze *Güns*-el, melynek magyar neve habár nem is olyan régi mint a németé, az egykori vár (ó-ház) helyének alakjától (kiálló szikla — kőszeg, németül: Steinnagel) származik s tehát teljesen eredeti. *Horváth* Mihály Béla király névtelen jegyzőjének munkája (57. fejezet) alapján irja, hogy *Zsolt* fejedelem az ország határszéleinek védelmére Vasvár megyében egy várat épittetett, mely *Kőszeg* nevet nyert.

— **Szülők figyelmébe.** Franczianyelvből és zongorából ugy kezdőknek, mint haladóknak tanfolyamot nyitok. Egyuttal tanulásban elmaradtakat sikerrel instruálok. Jelentkezhetni: Uri-utcza 12. sz. alatt.: (Balról a kapu alatt második ajtónál.) Vathy István magántanárnál.

— **„A kőszegi polgárok könyvéből“** czimü megkezdett tárcánk anyaghalmaz miatt lapunk jelen számából kiszorult.

— **Bortermelők ügye.** A helybeli bortermelőszövetkezet igazgatóságának f. hó 18-án hozott határozata szerint közhirre tétetik, hogy a szövetkezet tagjai 800 literig 14 napig, azon túl pedig csak 3 hétig vannak feljogositva a nyert engedély használatára.

Marton Károly,
elnök.

— **Szobatüz.** Mult vasárnapon a délutáni órákban a *szijgyártó utczában Bauer* Károly cserepesnél állitólag a kabatba dugott égő szivarból tüz támadt. A házbeliek segélykiáltásaira a szomszédok elősiettek és eloltották a már terjedő tüzet.

---

meghivást visszautasitottam, mert csak fájdalmat okoz nekem. Elhagyottan ültem sötét szobámban, mint a százados omladék zivataros éjszakán, magányosan, mint a korhadt fakereszt a temetőben. Körülöttem minden elhalványodott, megmerevedett, mint a természet őszi dér után; ugy tünt fel, mintha szivem kihült volna és lassan-lassan elporlad . . .

A távolban zene hangjai szólaltak meg, a kályhában ropogott a tüz és szökdécseltek fel a lángok, mintha a zene ütemei után tánczoltak volna. Mindezek nem tudták eloszlatni sötét hangulatomat.

Szolgám lépett be.

— Tekintetes ur, engedje meg, hogy a mai estét nagyszüleimnél töltsem el!

— Szivesen János. Menj — a jó öregek ugyse szeretnének ma egyedül lenni.

Nyiltan megvallom, János kivánságának teljesitése nehezemre esett. Az még vigasztalt volna, ha az előszobában lett volna itthon elő lény. De szegény embert honnmarasztalni kegyetlenség lett volna tőlem. Boldogan sietett el. Kivül bezárult az ajtó — most — egész magányosan — egyedül valék!

De mégis segithetek ezen, hogyha az emlékezet függönyét fellebbentem és a kedves lenyeket egy perczre uj életre varázslom! Ott az a kép boldogult jó szüleimet ábrázolja, mellette a festő-állványon gyönyörü Madonna-arcz: korán elhunyt menyasszonyomé . . . . Nálatok, drága jó lelkek, nálatok akarok most lelkileg időzni, bár sötét sirotok örök éjjelét a karácsonyfa ragyogása sohase világitja meg. Ti drága elsárgult levelek, itt az asztalon kiteritve, mennyi boldog szerelemről suttogtok!

A tüz vigan ropogott a kályhában, mintha velem örvendezne, a zene künn andalitóan, fülbemászóan hangzott, a harangok csengő nyelven szólalt k meg, az utczán élénkebbé lőn a zsivaj és örömsugár villant meg szobámban, mely a sötét hangulatot elüzte szivemből és béke költözött be hozzá. Pamlagomon hevertem, fel álomban másik oldalra fordultam és elszenderültem — hisz egyedül voltam karácsonyestéjén.

Minden elsuhant előttem: Otthonom, meghalt menyasszonyom, jó szüleim, harangszó. Ah, a képzelet hova ragadt el.

Szenderegtem, — elaludtam, — meddig, nem tudom.

Hangosan kaczagtam s a zongorán levő kis Ámor melynek nyila oly kegyetlenül sebezte meg szivemet, velem együtt nevetett. Ah a képzelet mily pajkos játékot üzött velem! En balga ember, mégis a világ legboldogabb teremtménye vagyok, jó szüleim vannak, kiknek mindenük vagyok, van Erzsikém, boldogságtól sugárzó menyasszonyom, ki a földet menynek országává varázsolja egy csókjával, van két családi otthonom, jó barátaim körülvesznek, vig mulatozás járja. — Bolond teremtés az ember! Ha a legboldogabb, akkor a képzelet egy csomó boldogtalanságot rajzol elébe.

Jer ide Erzsikém, szép, drága gyermekem . . . végre eljegyzésünk napján magunkra vagyunk! Megtartottuk szavunkat! Két évvel ezelőtt, midőn még csak Isten látta szerelmünket, elhatároztuk, hogy karácsonyestéjén tartjuk eljegyzésünket és ma — meg is történt. — Te repeső szív, hát eddig tartottál békóban!? Hát angyali Erzsikém, mit szól a te szivecsked? Az egész világot bejárhatjuk, tanulmányozhatjuk a különböző népek szokásait, mégis azt tapasztaljuk, hogy a legnemesebb, legtisztább és legcsodálatosabb a te szived. — Hogy vajjon gondoltam-e sokat rád? Ezt bizonyitja e forró csók. — Talán heves voltam? — Atyám meghallja? — Eh, mit — hisz eljegyeztük magunkat! — Tedd fejecskédet vállamra, oly régen vágyódom utánad. — Nyujtsd közelebb. Azt hiszem, felnek az ejerajkak az érintkezés villanyszikrájától. — De Erzsike mit csinálsz? — Elkábitottál csókoddal! Kéjrészeg lettem. De ha megengeded, adj vagy százat e mézédes „puszi“. — Melyik leveled tetszett nekem legkevésbé? Az, melyikben azt irtad, hogy azt akarod, hogy első pillantásomat megértsed és hogy te nem csak hü kis feleségem, hanem szerető társnőm is leszesz az egész életen át. Ezt a te szép, mosolygó arczod mutatja — Kedvesebb már nem lehetsz nekem.

Szüleim beléptek. Az együttlét édenét a legboldogabb pillanatban megzavarták jó szüleim. Anyám szeme könyekkel telt, bár arczáu a megelégedettség tükröződik vissza. Azt hiszem, hogy örömkönyeket hullatott. — Erzsikének legszebb karácsonyi ajándéka eljegyzésünk volt.

Két évvel ezelőtt mily szomoru volt a bucsuzás! Ködös, hideg délután volt, borult esőre hajló idő. Az ifju balkeze anyja kezében nyugszik és Erzsikéjében a jobb, kinek parányi keze lázasan remegett. — Aztán

— **Tervrajz.** A Kőszegen létesitendő sörgyár tervrajza néhány napig *Kőszegi* József könyvkereskedő kirakatában látható lesz.

— **A sikos út áldozata.** *Weiner* vámos családi árendás egyik fogata itt járt a napokban Kőszegen. Gondtalanul hajtott a kocsis, midőn a Domonkos növérek klastroma előtt a sikos uton egyszerre csak megcsuszik az egyik ló és oly szerencsétlenül bukott el, hogy lába tört. A lovat a rózsa-vendéglőtől, hova gyógykezelés czéljából bevitték, elszállitotta a odakünn agyonbungózta a városi gyepmester.

— **Üres has, üres zseb.** Jó Petőfi rég megénekelte, hogy: „Akinek a zsebe üres: üres a — hasa is.“ Érezte emez aranymondásnak az ő igazságos mivoltát *Hropaczek* Janó, a drótozás nemes mesterségének az ő rendithetetlen hive. Szerdán az egyik kisebbszerü bormérésbe vetődvén, fogyasztá a heurigét és zabálta — nem a krumplit — hanem a 3 krajczáros lábeliket. Egy álrala jó eleve kilesett pillanatban az ill' a berek, nádak, erek“-et óhajtá érvényre juttatni. A szemes vendéglős azonban a szándékot látván a meggyőződvén arról is, hogy a fazekak nemes művésze önmaga mondott csődöt, nem tehetett egyebet, mint Janó képes részének az ő mivoltját hatalmas tenyerével érintkezésbe hozni s az ajtón kidobni. A kiakolbólitott atyánkfia éjfélutáni 2 óráig hevert a hóban. Hogy kapott-e egy kis katarhust: arról nem beszél fáma asszony.

— **Szekéren jött, gyalog ment** — Horváth István csákányi lakos a mult hó 17-én megtartott országos vásár alkalmával. Amig ugyanis bevásárlásait teljesitendő a belvárosba jött, addig a csorda-utczában hagyott egy lovasszekerét valami élelmes fráter elhajtotta. Hogy ki volt? Nem tudatik. Hogy hova hajtotta? Detto: nem tudatik. Ilyetén sajnálatos körülmények folytán természetes, hogy — gyalog ment haza szegény Horváth Pista!

— **A kőszegi placzon történt.** *Ur*: Kedves Nagyságod szereti ugyebár a zenét?

Hölgy: Rajongok érte.

Ur: Chopint is méltóztatik ismerni?

Hölgy: Nagyon, oh nagyon. Mindennap — — eszem. (Leves — á la Chopin.)

— **Vadászatok.** A Rohonczon e hó 18-án tartott mezei vadászaton 768 nyul került teritékre. — A kőszegi vadásztársaság mult csütörtöki hajtóvadászatának eredménye 171 nyul.

— **Uj lap.** *Szombathelyi Ujság* lesz a czime annak a politikai tartalmu uj lapnak, mely a szombathelyi r. k. kör kiadásában és *Henthy* Béla szerkesztése mellett már a legközelebbi időtől fogva vasárnaponkint fog megjelenni.

— **Tisztujitás Sopronban.** Sopron városa e hó 20-án tartotta tisztujitó közgyülését *Simon* Ödön főispán elnöklése mellett. A tisztujitás teljes csendben folyt le, mert ujból megválasztattak *Fink* János polgármester és a többi tisztviselők mind.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A lukácsházi önkéntes tüzoltó-egyesület alapszabályai jóváhagyólag érkeztek vissza a belügyminiszteriumtól.

— **Hirdetmény.** Folyó évi deczember hóban Kairóban ipari és kereskedelmi kiállitás fog tartatni. Minthogy e kiállitás hivatalos jelleggel nem bir s kormány támogatásban sem részesül, mindazok, kik e kiállitásban részt venni óhajtanak, csak a saját érdekökben járnak el, ha e teljesen magán jellegü vállalkozásra vonatkozólag az alulirt kamaránál előzetes informácziót szereznek. Sopron, 1894. évi deczember hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** A keresked. m. kir. miniszter ur f. é. deczember hó 5-én 88071/VI. sz. a. az alulirt kamarához a következő rendeletet intézte: „Tekintettel arra, hogy karácsony este, valamint Sylveszter estéje a folyó évben hétfőre esik, a karácsonyi ünnepekre, valamint ujévre szokásos bevásárlásokat pedig a fogyasztó közönség rendszerint az emlitett ünnepeket megelőző két napon belül szokta teljesiteni, ezennel kivételesen megengedem, hogy a folyó évi deczember 23-ára és az ugyanazon hó 30-ára eső vasárnapokon az 1891. XIII. t. cz. 3. §-a alapján 1892. évi márczius hó 5-én 14837. sz. a. kiadott rendelet II. A. 2., 3., 4., 5. pontok alatt emlitett ipari és kereskedési telepeken az ipari munka, illetőleg adásvevés egész napon át végeztethessék.“ Sopron, 1894. évi deczember hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Lapunk mai számához** egy melléklet csatoltatik a „Magyarország“ czimü lapról, melyre a t. olvasóközönséget figyelmeztetjük.

— **Lapunk** mai számából az *Irodalom* rovat terjedelme miatt kimaradt.

Csarnok.

Husz év után . . .

— Karácsonyi epizod. —

Éppen ma — szent karácsony napján — husz esztendeje annak, hogy itt, Kőszegen a bencéseknél az első iskolát tapostam.

Igazgatónk volt boldogult Stern Pál, osztályfőnökünk: H. Bónis.

Sohasem feledem el.

Mikor az első időszaki értesitőket karácsony előtt osztályfőnökünk kiosztotta volt, — csak ennyit mondott:

— A karácsonyi szünidőre nem adok fel semmi leckét. Hanem ha akarjátok, leirhattok egy karácsonyi történetet a szünnapokban. Olyant is, a mit hallottatok, olyant is, a mit olvastatok, aztán meg olyant is, a mit magatok gondoltatok, amit magatok komponáltok.

. . . . Mikor a gyakorlatainkat magában foglaló füzeteket H. Bónis kiosztotta, — imigy szólt hozzám mosolyogva:

— Hát te irtad ezt a . . a . . izét?

— Én — feleltem.

— Aztán magad komponáltad, hm?

— Igenis, magam.

— No fiam, akkor te belőled még — poéta is lehet . . .

Hosszu husz éve már ennek.

Derék osztályfőnökömmel ebben a küzdelmekkel telt husz évben több izben találkoztam.

— Ugy-e — szólit meg egyszer Gy-ben, hol az egyik ottani lap belmunkatársa valék — ugy-e megmondtam, hogy önből poéta lesz! Igazán élvezettel olvasom mindig poémáit.

— Oh, bár sohse is adta volna fel kedvességed azt a karácsonyi történetet.

— Miért?

— Mert hát ez adta az impulzust nekem, az agit arra, hogy iróvá legyek.

— No, és?

— És? Nincs több, kérem szeretettel. Vagy tán azt óhajtja az én édes, jó volt tanárom, hogy a vidéki irók sorsáról prédikációt tartsak? . . . Kegyelemkenyeret esznek ezek, kérem szeretettel. A kegyelemkenyérhez pedig — mint tetszik tudni — kevés fog kell.

Igy van bizony. Ha én ezelőtt husz évvel azt a karácsonyi történetet nem irom, hát akkor most e sorok nem iródnának.

Én édes jó Istenem!

Husz éve!

És épp ebben a szobában, ezen az asztalon, — a melyen most irom a kutyanyelveket, — irtam én, az én karácsonyi történetemet.

Itt feksziK előttem.

Elolvasom egyszer. Aztán mégegyszer. Elolvasom talán tizszer is.

Micsoda, merész fantazia egy tizenegy esztendős gyerektől!

Aztán nem is a chablonszerü „sürü pelyhekben hullott a hó“-val kezdtem. Nem bizony.

Hanem igy:

„Ott állott az ablak előtt.“

Hogy ki állott az ablak előtt?

Azt bizony én magam sem tudom maig se. Azaz . . bocsánat. Mégis tudom. Most, mikor tizenegyedikszer elolvastam, most jöttem nyitjára annak, hogy ki állott az ablak előtt?

Az ablak előtt állt ugyanis egy szép, egy fess asszony, aki egy levelet tartott a kezében. Ezt a levelet pedig annak a szép asszonynak a tőle elvált férje irta. Eme levélben az elvált férj az irja a fess asszonynak:

„Ön gyermekét követeli tőlem, asszonyom. Azt a gyermeket, kit a törvény nekem itélt oda, nekem, az apának; nem önnek az anyának, ki eldobott engem magától, eldobta magától azt, kit most visszakövetel. No, jó! Hát én visszaadom önnek a gyermeket, vagy ha jobban tetszik, a gyermekét. Ma, karácsony előtti napon jöjjön ön hozzánk. Tisztelettel

Vaskari Gedeon.

Most már aztán: esnek a hópelyhek; — fagyos, zuzmarás, zimanzós idő; — ide-oda futkozó emberek; — csomagokat vivő inasok.

Végre egy sereg „miközben“ után egy fiakker, (ez is számozatlan) áll meg.

Ki szállna ki abból más, mint az, ki „ott állott az ablak előtt“.

A fess, a szép asszony.

Aztán jön egy rettenetes sötét folyosó, a mely még hozzá hosszu is; végre jön egy szoba. Ennek ajtajában áll a levelet küldő férfi (aki természetesen nem lehet más, mint a fess asszonynak elvált férje.)

Ujra egy legió „miközben“.

A férfi bevezeti a fess asszonyt a rettenetes hideg szobába.

Ott azt mondja, hogy . . semmitse mond. Csak hidegen odamutat az ágyra, amelyben feksziK valami.

No! Most jön aztán egy keserves jelenet. A fess asszony felkapja azt a valamit (amely valami természetesen nem lehet mis, mint egy hulla, ez a hulla pedig — még természetesebb dolog — nem lehet más mint a gyermek hullája). Mondom, a fess asszony felkapja azt a valamit. Aztán beszél neki őrületes dolgokat. Elmondja hogy milyen régen nem látta már . . azóta, mióta elváltak. Ennek pedig hat esztendeje . . . Hogyan megváltozott azóta az arcza . . Aztán „patakként hullnak a könyük“. Aztán elkezdi a hulla szederjes ajkait harapni . . egész véresre. Majd ledobja a hullát a leveli magát a földre s ugy vonaglik ott, mint egy megcsonkitott kigyó . . .

Huh! Borzasztó jelenet ez, kérem.

A könyük pedig mindaddig hullnak, mig Gedeon ur meg nem szólal rideg, síri hangon:

— Ne sirjon, Blanka! Ne sirjon. Látom, hogy ön megbánta tettét. Megbánta, hogy elvált tőlem. Hát ne sirjon, kérem. Bélácska nem halt meg. Nem!

S most jön egy:

„Miközben“ lassan kinyilt az ajtó s ott állt fényes sugárözönben az igazi Bélácska, egy karácsonyfát tartva kezében.

A fess asszony örömsikoltással kapta élébe Bélácskát . . és . . .

És a hideg arcu Gedeon átölelte a fess asszonyt aki bünbánó Magdolnaként kért bocsánatot.

Aztán?

Aztán bethlehemi pásztorfiuk jöttek, kik azt énekelték:

„Menyből az angyal
Lejött hozzátok. . .“

— Igen — szólt a ridegarcu Gedeon — igen ez az angyal jött le hozzánk, aki ujra meghozta nekünk a békét.

Pont. Itt van a finálé.

Hát nem rettenetes fantazia ez egy alig tizenegy esztendős gyerektől? — Kérdem szeretettel önöktől . .

(Szerénytelenség vádja nélkül megemlitem még, hogy eme témát a „*Magyar Szalon*“ egyik irodalmi pályázatán költői beszélyként feldolgozván, az 20 darab aranynyal jutalmaztatott.)

Husz esztendő mult el azóta.

És ebben a husz esztendő mindegyikében hiven megénekeltem én az év legszebb ünnepét: a karácsonyt. Nem karácsonyi történettel. Nem! Csengő-bongó rimekkel fogadtam a szeretet magasztos ünnepét.

Igaz, hogy ezen az édes szép estén csak egyedül szoktam lenni husz éve már; — hanem azért édes gyönyörüséggel vártam s várom mindenha a család legszebb ünnepét.

Elég nekem a mások öröme, azoké, kiké ez az ünnep: az édes kicsinyeké.

S tán jövőre fehér fátyolod majd
Meglehet, hogy siromon pihen —
Oh, de ott is megérzem, hogy itt vagy,
Szép karácsony, — s üdvözöl szivem.
S mig lelkem az Örökkévalóhoz
S annak fényes trónusához sad:
Üdvözöllek gyermekként ma, ujra,
Üdvözöllek — szép karácsonyest!

V. B. I.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben, a privát megrendelők lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postaber és vámmentesen,** sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

— **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és ujévre bevásárlásokat tegyen a különböző csábitó hirdetési ajánlatok között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övéinek. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között a legszebbek a Sternberg Armin és Testvére-féle Kerepesiúti hangszer-ipar telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el e nagy vállalat, dúsan felhalmozva úgy a földszinten mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbeli s mükedvelői hangszerek az összes réz és fafuvó verő és vonó hangszereken kivül zseniális combinatioju disz és játékhangszerek „harmonikák, és harmoniumok, mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszatni, zenélő madarak, melyek a legszebb dalokat fütyülik stb. stb. egyik legszebb s legérdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy niokelből készült karácsonyfa állvány, mely ünnepélyes zenekiséret mellett lassú ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt. Ennél szebb karácsonyi ajándek alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltünést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszik megvilágitva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerü és kedvelt, hogy mostanában mindég zsufolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Utolsó nap.

Még meglevő készletemet

kedvelt játéktárgyakból

miután e czikkekből év alatt nem tartok raktárt

s hogy meg ne maradjanak

kiváló olcsó árért

adom el.

Kőszegi József.

Ifjusági iratok és képeskönyvek

egészen uj példányok antiquár-árakért,

eltávozott az ifju. Elhagyta a várost, idegenbe ment. — Isten veled szülőföldem — talán örökre! Szomorodott szivvel gondolt a boldog családi otthonra, még egy tekintetet vetett a régi kis házikóra, a kéklő hegyekre, a hátrahagyott kedvesekre, kiké most minden gondolata, szivének minden dobbanása.

Isten veletek!

— Félre a búval bánattal! nevetett az apa. Karácsonykor vidámnak kell lenni! Előre gyermekek, tánczoljatok, én zongorázom!

Nem lehetett tiltakozni. Az apa a zongora előtt ül. Régi csárdást kezd el, melyet még fiatalkorában tánczolt ifju nejével. — Karomat Erzsike dereka köré fonom. Tánczolunk, forgunk örületes széditő mámortól áthatva. Ugy képzelem, mintha fényesen világitott teremben tánczolnek, bol boldogság és öröm sugárzik az arczokról. Erzsikém szeme az örömtől ragyog, keble hevesen hullámzik s amint vállamra nyugtatja fejecskéjét, halkan suttogja: „Oly boldog vagyok!“ Istenem lehet-e az ember mindig ily boldog?!

E pillanatban vállamra teszi valaki kezét . . . . — Ujjaimmal megdörzsölöm szememet. Előttem áll lámpával kezében — János.

—Tekintetes ur, feküdjék az ágyába!! Hideg van itt nagyon.

Megijedtem és felugrottam a pamlagról.

Ah! Ha a némaajkak felelevenednének! Oh, hogy az álom néha oly borzalmasan édes!

Oh karácsonyest! Karácsonyest!

!Négy regény ingyen!

Pelhivás

a müvelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok" jelesleg már az ország minden vidékén a legtöbb müvelt magyar családi rendes házinépe.

Kiterjedtségét és elterjedtségét az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s ugy van szerkesztve, hogy a serdülő leányoknak is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyapák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne.

A „Hölgyek Lapja" czimu melléklet, a nő kis tanácsadója és szellemi titkára.

A „Regénymelléklet" évente négy diszes regényanyagát ajándékosan megelőlegezett, szép szines borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boritók" tele van szórakoztató találmányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok" a legtartalmasabb, a legolcsóbb s mégis a legelesebb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső müvészek ecsetének köszönik életüket s a „Hölgyek Lapja" mellékletünknek divatképei mindig a legjobb divatnemü mintái; igy az idei-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Hazámár es társa" regény Benicskyné Rajsz Lenkától. „Ujesztendő" költemény Ábrányi Emiltől, „A befelé forditott kép" novella Muray Károlytól; „A nő feladata" dr. Turnovszky Mórtól; „A sötét világ" Tolnay Lajostól; „Az ifju anya" költemény dr. Falaki Sándortól; „Az álom" B. Dienesghy Mórtol; „Bal után" Mészáros Sándortól; „Az időröl-szatira Jámbor Lajostól; „A szép szinésznő" regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja" czimü divat- s „Regény"-melléklettel együtt:

Egész évre	—	—	—	6 frt — kr.
Fél évre	—	—	—	3 „ — „
Negyed évre	—	—	—	1 „ — „

A „Képes Családi Lapok" kettlapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legczélszerübben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három uj előfizetőt gyüjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy diszes emlékkönyvet" küldenek.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldenek; a ki 3 frt előfizetési összeget 60 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküld, annak két regényt küldünk elismerésünk jeléül; és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállitási díjjal együtt egyszerre beküld, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

a „Képes Családi Lapok"
kiadóhivatala
Budapest, Vadasz-utcza 14. sz. saját házában.

Czukrászüzletem

1895. evi január 1-től kezdve

a városkörön

81. sz. a. az Eitner-féle lisztraktár mellett lesz, hol szintén igyekezni fogok, hogy t. vevőimnek megelégedését kierdemeljem.

Kérem egyszersmind az eddig irántam tanusitott bizalmat uj lakásomban is fönntartani.

Tisztelettel

Gregorius Alajos,
Prohaska utóda.

A Fővárosi Lapok

mely **31 éven** át Magyarország egyetlen **szépirodalmi napilapja** volt, **deczember 16-án politikai tartalommal** bővül s e naptól kezdve mint

politikai és szépirodalmi napilap

jelenik meg.

A müvelt és elökelő magyar közönség salon-lapja.

Minden politikai párttól teljesen független, szókimondó ujság.

Szerkeszti **PORZSOLT KALMAN.** kiadja az **ATHENAEUM r. társ.**

A magyar szépirodalom összes kiváló tehetséget s a politikai irodalom jelesei pártkülönbség nélkül legérdekesebb munkáikat a „Fővárosi Lapok"-ban irják. — Megjelenik minden nap, finom papiron.

Terjedelme megnövekedett.

Előfizetési ára olcsó: egy hóra 1.20, negyedévre 3.50, félévre 7 frt.

Egyes számok minden lapelárusitónál kaphatók.

Kedvezmény a „FŐVÁROSI LAPOK" előfizetői számára:

Leszállitott áron rendelhetik meg Magyarország leggazdagabb divatlapját a **„Magyar Basár"**-t, mely hetenkint jelenik meg. A „FŐVÁROSI LAPOK" és „MAGYAR BAZÁR" együttes előfizetési ára **negyedévre 5 frt.**

Kivánatra mutatványszám.

A Fővárosi Lapok kiadóhivatala, Budapest, Ferenczieck-tere 3. szám.

Quarnero Brandy

jobb és egészségesebb

mint a

franczia cognacnál is.

A világ egyetlen gyára:

PFAU és tsa, Fiume, a Quarnero.

Egyedüli raktár:

Waisbecker Ede, Kőszeg.

Köszegen, megnyitás **deczember 10-én 1894.**

A főplaczon (Czoke-féle ház 71. sz.)

Nagy választék

karácsonyi és ujévi ajándékokban.

Nürnbergi disz-, játék-, illat- és ékszerek,

a legolcsóbb árak mellett.

Pinay-féle bazár

bel- és külföldi gyártmányu

varrógépek

a legkitünőbb anyagból 5 évi jótállása mellett.

Raktára az **„Adria"** első magyar varrógépgyárnak Budapesten.

Tanitás ingyen.

Átalakitások elfogadtatnak és olcsón számittatnak.

A hely szüke miatt a tárgyak leszállitott árakon adatnak el.

Karácsonyi és ujévi kiállitás.

Báron Jakab, Kőszegen, (Császár-utcza.)

Olcsó és czélszerü **Karácsonyi és ujévi ajándékoknak**
ajánlom a n. é. közönségnek:

Egy mosó ruha	. . .	1.70	
„ barchend ruha	. .	1.80	
„ szövet . .	. .	1.80	
„ „	finomabb . .	2.20	
„ loden . .	. .	1.80	
„ „	finomabb . .	2.80	
„ kasán . .	. .	4.50	
„ karmantyu .	. .	1.—	
„ „	finomabb .	1.30	
„ sealsking .	. .	1.60	
„ „	finomabb .	2.—	
„ sealsking-sapka	. .	1.10	
„ „	finomabb	1.60	
„ sealsking-gallér	. .	1.—	
„ „	finomabb	1.50	
Bélelt női clasé keztyü	.	1.—	
Bélelt uri clasé keztyü	.	1.20	
Egy téli női kabát	. .	6.50	
„ „ „ „	finomabb	7.50	
„ Radkoppeny	. . .	16.—	
„ „	vattázott .	20.—	
„ női kalap	. . .	1.80	
„ „ „	finomabb .	2.50	
„ derék-fiizö	. . .	1.—	
„ „	finomabb .	1.80	
„ nagy asztal-szönyeg	.	3.10	
„ „ „	finomabb	4.80	
Futó-szönyeg méterje	. .	.25	
„ „	finomabb	.35	

Téli kendőket, férfi-ingeket, kötényeket, meleg ingeket és nadrágokat **tetemesen leszállitott árak** mellett adom el.

Báron Jakab, Kőszegen.

Karácsonyi és ujévi kiállitás.

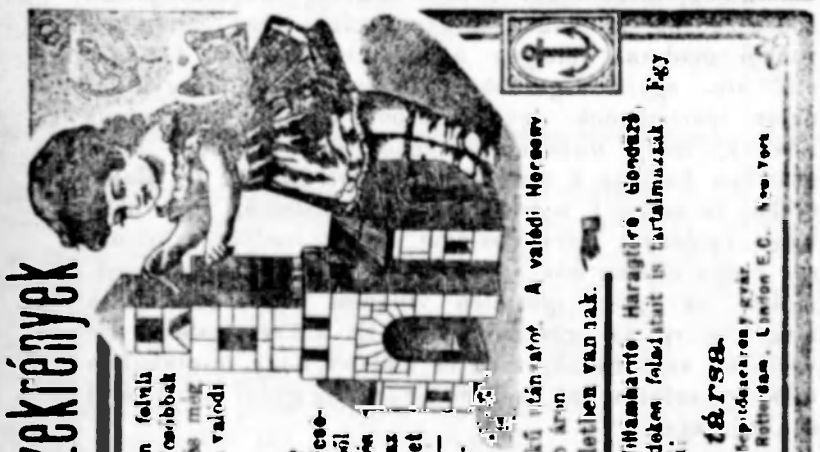

A Richter-féle Angyal Középitőszekrények

mint azelőtt paralizálnak a maguk nemében; három évon felülig gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsóbbak mint bármely más játék mivel sok évon át eltartanak és mindig használhatók mulva is kiegészithetők és nagyobbithatók. A valódi

Horgony-Középitőszekrények

az egyedüli játék a mely valamennyi gyermek ösztönszerü építési vágyának megfelel és minden gyermek az első pillanatban tudja használni. A kis ujjacskák ügyessége, a mi nagy mértékben növeli a játék és a gyermek közötti barátságot, nem szükséges. Az az ügyes, szellemes összeállitási mód, a mely a Richter-féle Horgony-Középitőszekrényt minden más hasonló játéktól megkülönbözteti, a mely nem valódi, kétségen kivül csak utánzat, a kinek nincs meg. Ezt a valódi Horgony-Középitőszekrényt csak a Richter-féle Angyal-védjegy alatt lehet megkapni. Minden darabon a Horgony-védjegy nélkül, mint nem valódi, kétségen kivül csak utánzat, a kinek nincs meg. Ezt a valódi Horgony-Középitőszekrényt csak a Richter-féle Angyal-védjegy alatt lehet megkapni. Minden darabon a Horgony-védjegy nélkül, mint nem valódi, kétségen kivül csak utánzat, a kinek nincs meg.

Ujdonság! A Richter-féle Turelmi játékok: Columbus tojása, Villamkalauz, Pythagoras stb. Az uj fűrtek, kettős játékok fölötte érdekes játékok. Ára 35 kr. Oda a „Horgonnyal" ellátott játék valódi.

a finomabb játékszerüsitésekben készitett

Richter F. Ad. és társa.

Első osztrák-magyar gépgyár-vasszerkezetü játékok és bútorok gyára.
Wien, I. Nibelungengasse 4. Budapest, Mária-Valéria-utcza 6. Brünn, Rotherthurm.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.